

Vejen Miniby.

Edvard Berg, der var en af vores dygtige medarbejdere i Bo Plan, har realiseret sin drøm om at skabe Vejen by i miniformat, både i skala 1:100 og 1:10.

For at være sikker på, at ideen kunne realiseres og at alt kunne fungere efter hensigten, var det nødvendigt at danne en forening.

Efter et indledende møde, hvor deltagerne, foruden Edvard, var Alf Hyldig, Louis Timmermann, Elly Sørensen, Lisbeth Hyldig og mig, blev det besluttet at sammenkalde til en stiftende generalforsamling, der skulle afholdes den 9. marts 2004 på Knudepunktet.

Her forklarede Edvard de ca. 35 deltagere om hensigten med projektet, hvorefter alle tegnede sig for medlemskab.

Edvard blev som ophavsmand naturligvis valgt til formand for bestyrelsen, med Alf Hyldig som kasserer, og mig som bestyrelsesmedlem.

Vejen kommune blev orienteret om planen, der bl.a. indeholdt ønske om, at den evt. stillede egnede lokaler til rådighed, men der var tilsyneladende ikke meget at hente fra kommunens side. Der skulle åbenbart mere til for at gøre kommunen interesseret i projektet, og derfor lavede Edvard nogle huse i skala 1:100. Husene var meget detaljeret udført, som da de havde prydet byen før saneringen i 70erne. Samtidig holdt han et længere foredrag om byens dannelse til stationsby, og dens fremgang fra sidst i 1800-tallet til 1940, der var den periode, der skulle danne rammen om minibyens dannelse.

Da kommunen endelig var overbevist om, at projektet var yderst seriøst ment, havde Edvard flere møder med både borgmesteren og flere kommunale ansatte, hvor man fandt frem til, at vi kunne få værksteder i Billigland.

Lokalerne havde tidligere været anvendt til kommunalt ungdomsarbejde, men det havde der åbenbart ikke havde været interesse nok fra de unges side til, at arbejdet kunne fortsætte.

Vi var så heldige at få fri disposition over lokalerne inklusiv værktøj, maskiner og inventar mod at tilse, at bygningerne blev holdt i forsvarlig

stand. Det syntes vi var en rimelig ydelse mod, at kommunen betalte alle de faste udgifter, inklusiv forbrug.

Vi var 7-8 mand, der straks gik i gang med oprydning og indretning af lokalerne, så de passede til vores behov.

Det største rum indrettede vi til fællesværksted for murere, tømrere og snedkere. Derudover var der rum til tegnestue/kontor, modelværksted, rum til terrænbord, som omfatter arealet Skovvej - jernbanen og Nørregade - Vester Alle. Desuden var der rum til teglværk, skiferværksted, køkken med spiseplads til 18-20 personer og rummelige herre- og dametoiletter.

Officielt arbejder vi fra kl. 9-12, men da det er frivilligt arbejde, kan der være visse afvigelser i arbejdstiden for hver enkelt bygger.

Vores dygtige servicechef, der tidligere har været pedel, åbner dørene kl. 8.30, og han er altid den sidste, der går efter kl. 12.00, men mange kommer kl. 8.30 og tager hjem ca. kl. 11.30.

Ledelsen af Vejen kunstmuseum, som fra starten har været meget interesseret i vores projekt, havde overtalt Edvard til, at vi indledte vores byggeri med at opføre museumsbygningen, så den kunne fremstå som et symbol for udstillingen "Bedre byggeskik", der skulle løbe af stabelen den 20. august 2006, men da vi jo ikke havde nogen erfaring i at bygge små huse, var det et vovestykke, da bygningen, håndværksmæssig, var ret kompliceret.

Vi havde besøgt Kolding Miniby nogle gange for at lure dem kunsten af. De var flinke til at give os tips om deres fremgangsmåde, men vi havde grundlæggende divergerende synspunkter med hensyn til opførelsen af husene. I Kolding bygger de husene af porøse, hårde skumplast plader, som derefter beklædes med mursten og tegl. Det er en forholdsvis hurtig metode, hvor man foruden arbejdstiden sparer den indvendige mur, men til gengæld er der store udgifter til de dyre skumplader, som de køber hjem fra Sverige.

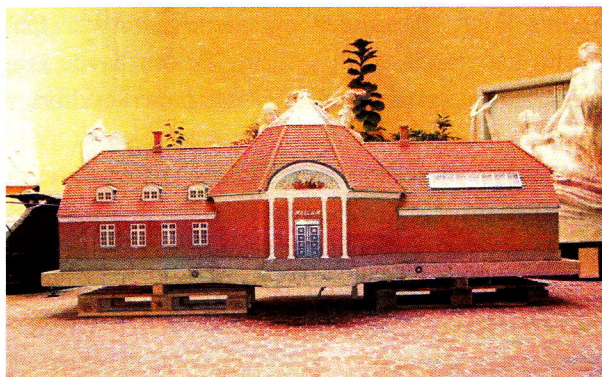
Denne metode var Edvard ikke indstillet på at anvende, idet han mente, at opførelse af bygninger uden hulmur kunne give problemer, ved at murstenene kunne skalle af efter en årrække.

Vores filosofi går på, at tiden ikke er det primære, da vi jo kun arbejder for interessens og det sociale samværs skyld. Vi ser glæden i at bygge på samme måde, som de gamle håndværkere gjorde, da de opførte de originale huse, altså blandt andet med hulmur.

Under de mest komplicerede detaljer kan der være enkelte nødder at knække, men det gør ikke arbejdet mindre interessant, for når der opstår problemer, tyer vi til vores motto: Det kommer an på en prøve.

Vi har langs den sydlige facade af værkstedet et lille areal, der næppe dækker selve bykernen, når det er udbygget, men ad åre vil det være nødvendigt at etablere det endelige areal, der kræver ca. 300 m i længden, og ca. 150 m i bredden. Vi håber, at det engang kan realiseres ved Vejenhallen, hvor der er plads både ud- og indvendig.

Edvard arbejder i øjeblikket sammen med en arkitekt om planerne, og der foreligger allerede flere skitseforslag.

Museumsbygningen i Museumsbygningen